

ge under, og for hvilke de har måttet afgive andre lønnede offentlige hverv. Om den i § 1 foreslåede ordning på længere sigt vil medføre merudgift eller besparelser, er det derimod umuligt at forudse, og da statsrevisorernes ansvar vil blive forøget, er det ikke fundet rimeligt at foreslå besparelser på lønnings- og pensionsbestemmelserne.

Til § 2.

Paragraffen er enslydende med reglerne i den hidtidige folketingsbeslutning bortset fra sidste punktum, der udgår som følge af statsregnskabsrådets bortfald.

Til §§ 3 og 4.

Paragrafferne indeholder en modernisering og sproglig tydeliggørelse af de i den hidtidige folketingsbeslutnings § 3 indeholdte regler. Der er alene tale om forslag til realitetsændringer på 2 områder. Ved valg af formand og næstformand er det foreslået, at i tilfælde af stemmelighed skal ancienniteten være afgørende for, hvem der er valgt. I den hidtidige folketingsbeslutning afgjordes dette spørgsmål ved lodtrækning.

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, om, hvor mange statsrevisorer der kræves til stede, for at statsrevisorerne kan være beslutningsdygtige, er ændret under hensyn til, at statsrevisorernes antal fremtidig vil kunne ændres og vil kunne være lige eller ulige.

Den i § 4, stk. 2, foreslåede bestemmelse om, at enhver statsrevisor kan fordre sit standpunkt i en sag tilført protokollen, er ligeledes ny og er foreslået under hensyn til den mindretalsbeskyttelse, som det er fundet naturligt at opretholde vedrørende statsrevisorernes arbejde.

Til § 5.

De foreslåede bestemmelser i § 5 er ikke umiddelbart sammenlignelige med de tidligere regler om statsrevisorernes arbejdsform, eftersom de er konsekvenser af det nye arbejdsystem, der fastlægges ved de to lovforslag, og som forudsætter et nærmere samvirke imellem statens hovedrevision og statsrevisorerne.

Det bør ved en vurdering af bestemmelserne navnlig fremhæves, at den nye arbejdsform forudsætter, at statsrevisorerne selvstændigt vil foretage undersøgelser af ministrenes informationsvirksomhed over for folketetinget og dets udvalg, og denne forudsætning er udtrykkeligt kommet til udtryk i § 5, stk. 3.

Til § 6.

Reglen i § 6 er for så vidt ingen nydannelse, eftersom den svarer til den hidtidige praksis for beretninger udarbejdet af revisionsdepartementerne i

henhold til statsregnskabslovens § 22 og særberetninger om sager, hvori ministerens afgørelse er indhentet. Det er dog samtidig fastsat, at statsrevisorerne skal fremsende beretninger til vedkommende minister samtidig med afgivelsen til folketetinget. Der fastsættes for så vidt ingen egentlig pligt for statsrevisorerne til afgivelse af disse beretninger, men det forudsættes, at generaldirektøren ensidigt kan foranledige afgivelsespligt til folketetinget ved at meddele, at han vil betragte beretningen som henhørende under § 17 i forslag til lov om revisionen af statens regnskaber m. m.

Til § 7.

Bestemmelserne i § 7 er en følge af de ved forslag til lov om revisionen af statens regnskaber m. m. og forslag til lov om statsrevisorerne foreslåede nye regler om revisionens afslutning. Som nævnt i bemærkningerne til disse lovforslag har der gennem en årrække været bred tilslutning til et ønske om nærmere indseende fra folketingets side med resultaterne af revisionens virksomhed. Der er i § 18, stk. 2, i forslag til lov om revisionen af statens regnskaber m. m. foreslået regler om afgivelse af redegørelser fra ministre vedrørende de foranstaltninger og overvejelser, revisionens arbejde giver anledning til, og om generaldirektøren for statens hovedrevisions bemærkninger hertil. § 7 giver de mere detaljerede regler om afgivelsen af dette materiale til folketetinget og fastslår, at statsrevisorerne inden afgivelsen af deres endelige betænkning over statsregnskabet skal søge sagerne bedst muligt afklaret, og det er herved forudsat, at der i uafklarede sager vil blive søgt oplysninger hos de pågældende ministre, blandt andet gennem samråd.

I den hidtidige folketingsbeslutning var der hjemmel for statsrevisorerne til at afgive indstilling om spørgsmål, som efter deres formening burde foranledige beslutning af folketetinget. Det er fundet bedst stemmende med den foreslåede nye ordning for revisionens afslutning at overflytte denne bestemmelse til selve loven, og reglen i stk. 3, sidste pkt., er alene en gentagelse af bestemmelsen i forslag til lov om statsrevisorerne.

Til § 8.

Reglen opretholder den hidtidige mindretalsbeskyttelse, hvorefter enhver statsrevisor er berettiget til at fordre sine standpunkter optaget og begrundet i tilknytning til de enkelte sager i beretninger og betænkninger.

Til §§ 9 og 10.

Bestemmelserne fastlægger nærmere reglerne for statsrevisorernes bistand til folketingets udvalg med